

4. סעיף 444 של הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בסעיף 2 של פקודת המשטרה (תיקון), 1945, ותוקן בסעיף 11 של פקודת המשטרה (תיקון), 1946) יתוקן עוד — (א) מתוך שתימחק הנקודה המצוייה בסוף פסקה (ג) של סעיף-קטן (2) שבו, ותוחלף בנקודה ופסיק ואחריהם המלה „או“;
- (ב) מתוך שתוכנס בסעיף-קטן (2) שבו, מיד לאחר פסקה (ג) של אותו סעיף-קטן, הפסקה הבאה, כפסקה (ד) שבו: —
- „(ד) אם שירת חבר לחיל, לאחר ששירת בחיל הג'נדרמריה של פלשתינה (א"י), במשטרה עירונית לאחר הפסק בשירות שלא עלה על שלושה חדשים, ולאחר ששירת במשטרה העירונית נתמנה לחיל (ז"ת פתוחה; יו"ד חרוקה) לאחר הפסק בשירות שלא עלה על שלושה חדשים.“;
- (ג) מתוך שיימחק מסעיף-קטן (3) שבו הביטוי „סעיף-קטן (2)“, ויוחלף בביטוי „פסקאות (א), (ב) ו-(ג) של סעיף-קטן (2)“.
5. סעיף 47 של הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בסעיף 2 של פקודת המשטרה (תיקון), 1945), יתוקן —
- (א) מתוך שיסופר מחדש כ„סעיף 47—(1)“;
- (ב) מתוך שיוכנס בו בסופו הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (2) שבו: —
- „(2) לצורך חישוב סכומה של פנסייה כל-שהיא, שהוענקה לפי קביעותיהם של סעיף 44 או 45 לחבר לחיל, שהוא סמל או שוטר פשוט בפלגה (פ"א שוואית; למ"ד פתוחה) הבריטית של החיל המקבל קצובת נכר, תהיה נודעת — למרות כל דבר הכלול בסעיף 10 של פקודת הפנסיות, 1944 — לכללים, הרשומים בתוספת הראשונה על פקודת הפנסיות, 1944, נפקות בגין אותו חבר לחיל, כאילו היה פקיד, שעליו לא חל סעיף 10 האמור.“
6. כל פנסייה, שמיומר בה כי אותה העניק הנציב העליון לפי קביעותיה של הפקודה העיקרית ביום האחד בינואר, 1942, או לאחריו, יהיו רואים אותה כאילו הוענקה באופן תקף (תי"ו קמוצה; קו"ף צרוייה) אם היתה מוענקת באופן תקף, אילו היתה הפקודה הזאת עומדת בתוקפה בשעה שהוענקה אותה פנסייה.
- 7.—(1) יהיו רואים את קביעותיה של הפקודה הזאת, שאינן אלה של הסעיפים 2 ו-5, כאילו נכנסו לתוקפן ביום האחד בינואר, 1942.
- (2) יהיו רואים את קביעותיהם של סעיפים 2 ו-5 של הפקודה הזאת, כאילו נכנסו לתוקפן ביום האחד באפריל, 1946.

תיקון סעיף 444 ש של
הפקודה העיקרית.
מס' 5 לש' 1945.
מס' 4 לש' 1946.

תיקון סעיף 47 ש של
הפקודה העיקרית.
מס' 5 לש' 1945.

מס' 1 לש' 1944.

הקניית תוקף.

תחילת תוקף.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת מתעסקים ברפואה.

מס' 58 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן וללכד את החוק המסדיר את ההתעסקות ברפואה.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המתעסקים ברפואה, 1947.

שם קצר.

2. בפקודה הזאת —

פירוש.

„אדם מורשה לעסוק בריפוי-שיניים“ מובנו כל אדם, המורשה לעסוק בריפוי-

שיניים לפי סעיף 4 של פקודת רופאי-השיניים, 1945;

מס' 1 לש' 1945.

„אדם מורשה לעסוק ברפואה” מובנו כל אדם המורשה לעסוק ברפואה לפי סעיף

4 :

„דיפלומה” מובנה דיפלומה, דרגה אקדימאית, כתב של חבר מלומד, כתב של חבר, רשיון, הרשאת התעסקות, כתב, כתבי-עדות או תעודת-אישור, או מעמד או תעודות אחרים, שהעניקום כל אוניברסיטה, איגוד, קולגיום, או כל גוף אחר או כל מחלקה של ממשלת כל ארץ או מקום, או בני-אדם הפועלים מכוח הרשאתה של ממשלה כזאת ;

„התעסקות ברפואה” כוללת את ביצועם של כל בדיקה, אבחנה או טיפול בבני-אדם חולים או נחבלים, או מתן כל מרשם למענם, טיפול בנשים בזיקה אל לידה, או ביצועם של אותם שירותים אחרים, שאותם מבצעים כרגיל רופא, מנתח או מיילד ;

„מנהל” מובנו מנהל שירותי הרפואה, וכולל את המשנה-למנהל וכל פקיד של מחלקת הבריאות, שאותו מינה המנהל לבצע חובות כל-שהן לפי הפקודה הזאת.

רק בני-אדם מורשים יעסקו ברפואה.

3.—(1) שום אדם לא יעסוק ולא יתאמר — בין במישרים ובין בלימוד הבר מתוך דבר — להיות עוסק, או מוכן לעסוק, ברפואה, אלא-אם הוא אדם מורשה להתעסק ברפואה.

(2) שום דבר שבסעיף הזה לא יפעל כדי למנוע —

(א) אדם, המורשה להתעסק בריפוי-שיניים, רוקח מרזשיין, או אדם, המורשה לעסוק במיילדות, מלעסוק בהתאם לפקודה בדבר מקצועו ;
(ב) אחות או שום אדם אחר מלטפל בחולה (כאחות) ;

(ג) שום אדם מלתת עצת-אקראי או טיפול-אקראי, ללא ריווח או תגמולים, או מלעבוד בהשגחתו האישית והישירה של אדם המורשה לעסוק ברפואה.

בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה.

4. בני-האדם הבאים מורשים לעסוק ברפואה —

(א) בני-אדם, המחזיקים — או שרואים אותם כמחזיקים — ברשיון לעסוק ברפואה, שהוענק לפי הפקודה הזאת ;

(ב) בני-אדם, המחזיקים בתעודת-היתר זמנית לעסוק ברפואה, שהוענקה לפי סעיף 5.

רשיונות ותעודות היתר זמניות.

5.—(1) רשיונות לעסוק ברפואה יוענקו רק לבני-אדם שהם אזרחים שלשתינאיים (א"י), או שקיבלו רשות לישיבת-קבע בפלשתינה (א"י).

(2) בקשה על רשיון לעסוק ברפואה מאת כל אדם, שהוא אזרח פלשתינאי (א"י) או שקיבל רשות ישיבת-קבע בפלשתינה (א"י), תיערך אל המנהל, שיעניק — מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 6 מן הפקודה הזאת) — אותו רשיון משיווכח לדעת כי המבקש —

(א) הוא אדם הגון ;

(ב) למד רפואה במשך תקופה של חמש שנים — לכל-הפחות — באוניברסיטה או בבית-ספר לרפואה, שבהם הכיר המנהל, והשיג דיפלומה, שבה הכיר המנהל ;

(ג) לא אבדה לו אזרחותו הפלשתינאית (א"י) או הרשות לישיבת-קבע בפלשתינה (א"י).

656
124
26.5.22

✓ (3) דמים כדי שני פונטים יושמו על הענקת רשיון מאת המנהל לעסוק ברפואה.

(4) (א) המנהל רשאי — בכל מקרה שיראה זאת לנחוץ, או עד אשר ישלמו (ש"ן ולמ"ד שוואיות) העניינים הפורמאליים בדבר הענקת רשיון — להעניק תעודת-היתר זמנית לעסוק ברפואה למשך תקופה שלא תעלה על שישה חדשים, ולאחר-מכן יהיה רשאי לחדש אותה תעודת-היתר לפי ראות עיניו;

(ב) דמים כדי חמש-מאות מיל יושמו על הענקת תעודת-היתר זמנית לעסוק ברפואה, שתוענק לפי הסעיף-הקטן הזה, ועל כל חדוש וחדוש של אותה תעודת-היתר;

(ג) המחזיק בתעודת-היתר זמנית יחזיר אותה תעודת-היתר למנהל בתאריך תום תקפה.

(6) הנציב העליון רשאי לקבוע — בהודעה בעיתון, ביום שלושים ואחד בדצמבר מדי שנה בשנתה, או לפניו — את מספרם המאכסימאלי של רשיונות לעסוק ברפואה, שאותו יהיה המנהל רשאי להעניק במשך השנה, המתחילה ביום האחד בינואר הקרוב לאחר תאריך אותה הודעה, לבני-אדם שהגישו בקשה על-ידי לפי סעיף-קטן (2) של סעיף 5, והמנהל לא יעניק לאותם בני-אדם, במשך שום שנה, מספר גדול יותר של רשיונות לעסוק ברפואה מן המאכסימום שקבעו הנציב העליון לפי הסעיף הזה בגין אותה שנה:

בתנאי, שאם בשום זמן עולה מספרם של המבקשים לפי סעיף-קטן (2) של סעיף 5 על מספרם המצוי של רשיונות לעסוק ברפואה, יהיה הדבר בגדר שיקול-דעתו בלתי-הכבול של המנהל להכריע באיזה אופן יפולגו הרשיונות.

7.—(1) מקום שהוענק המספר המאכסימאלי של רשיונות לעסוק ברפואה, שאותו רשאי המנהל להעניק בשנה כל-שהיא לבני-אדם שביקשום לפי סעיף-קטן (2) של סעיף 5, רשאי כל מוסד רפואי או מדעי בפלשתינה (א"י), שבו הכיר המנהל, לפנות אל הנציב העליון בבקשה כי יוענק לשום אדם, שהוא אורח פלשתינאי (א"י) או קיבל רשות לישבת-קבע בפלשתינה (א"י), רשיון לעסוק ברפואה אך ורק באותו מוסד ומטעמו, ומשתנוח דעתו של הנציב העליון כי המבקש שנקרא בשמו בבקשה —

(א) הוא אדם הגון;

(ב) למד רפואה במשך חמש שנים — לכל-הפחות — באוניברסיטה או בבית-ספר לרפואה, שבהם הכיר המנהל, והשיג דיפלומה, שבה הכיר המנהל; וכן

(ג) יועבד אך ורק בהתעסקות ברפואה באותו מוסד או מטעמו,

יעניק אותו רשיון לאותו אדם.

(2) הנציב העליון רשאי לבטל — בצו בחתימת-ידו — את הרשיון לעסוק ברפואה, שהוענק לשום אדם לפי סעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, אם נחה דעתו שלא מולאו — או פסקו מלהתמלא — קביעותיה של פסקה (ג) של אותו סעיף-קטן:

בתנאי שלא יינתן שום צו של ביטול, אלא-אם היתה לאדם ולמוסד הנוגעים בדבר הזדמנות להגיש לנציב העליון הרצאת-דברים כתובה על עניינם.

(3) דמים כדי שני פונטים יושמו על הענקת רשיון מאת הנציב העליון להתעסק

(ברפואה).

כוחו של הנציב
העליון לצמצם
מספר רשיונות
שמותר להעניקם
למבקשים לפי
סעיף 5(2).

כוחו של הנציב
העליון להעניק
רשיונות במקרים
מסויימים.

ק"מ
68
5/5/47

ערעור על סירוב
או חירלוו
מלהעניק רשיון.

8. כל אדם, הרואה את עצמו מקופח בסירובו או חדלונו — במשך תקופה של שישה חדשים למן התאריך שבו הגיש בקשה על רשיון, של המנהל מלהעניק רשיון לעסוק ברפואה, יהיה רשאי — במשך שלושה חדשים לאחר קבלו הודעה על אותו סירוב, או במשך שלושת החדשים הבאים סמוך לאחר התקופה האמורה של שישה חדשים למן התאריך שבו הגיש בקשה על רשיון — לערער על הסירוב או החידול, הכול לפי העניין, בפני בית-המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט גבוה, ובכל ערעור כזה רשאי בית-המשפט העליון ליתן אותן הוראות בעניין שימצאן נאותות, לרבות כל הוראה בדבר יציאות הערעור, והצו של בית-המשפט העליון יהיה סופי ומכריע.

כל אדם שמתלבן לנציב העליון — לאחר תלונתו של המנהל, או של כל

ביטולם והתליות
ש רשיונות
וחודותיהם.

9.— (1) מקום שמתלבן לנציב העליון — כי אדם המורשה לעסוק ברפואה —

(א) אשם (אל"ף קמוצה; ש"ן פתוחה) בהתנהגות, שאינה הולמת את המקצוע, כאדם המורשה לעסוק ברפואה; או

(ב) השיג את רשיונו או את תעודת-ההיתר שלו מתוך הצגת-עובדות בלתי נכונה; או

(ג) גילה את אי-יכולתו או רשלנותו הגסה בכיצוע חובותיו כאדם המורשה לעסוק ברפואה; או

(ד) התמיד להפר את קביעותיה של הפקודה הזאת או לחדול מלמלא אחריהן; או

(ה) נתחייב בדין על עבירה פלילית, להבדיל מעבירה לפי הפקודה הזאת, יהיה הנציב העליון רשאי — בצו בחתימת-ידו — לבטל את הרשיון או את תעודת-ההיתר, או להורות שיותלו למשך אותו זמן, שיהיה עשוי לקבעו באותו צו:

בתנאי שלא יינתן כל צו של ביטול או התלייה לפי הסעיף-הקטן הזה, אלא אם היתה לאדם, שעליו קבלו הודמנות להגיש הרצאת-דברים כתובה, כדי ללמד זכות על עצמו, ולהרצות את עניינו בפני ועד שיהיה מורכב מן המנהל והמאותם בני-אדם, שיהיה הנציב העליון עשוי לקרוא בשמם, ואחד מהם יהיה נציגו של היועץ המשפטי.

(2) הוועד, שעליו מרומז בסעיף-קטן (1), יגיש דין-וחשבון בכתב לנציב העליון.

(3) לצרכי הסעיף הזה יהיו רואים אדם כאילו היתה לו הודמנות להגיש הרצאת-דברים כתובה, כדי ללמד זכות על עצמו, אם תימסר — לפחות שלושים יום לפני שיינתן הצו על אותם ביטול או התלייה — הודעה — בדבר הביטול או התלייה שמתכוונים לערוך — לו באופן אישי, או מתוך שתושאר בשבילו במקום כתובתו הידועה לאחרונה, או מתוך שתישלח באמצעות הדואר במכתב רשום, הערוך אליו לפי כתבתו הידועה לאחרונה.

(4) המנהל רשאי לבטל — בצו-בחתימת-ידו — כל רשיון או תעודת-היתר לעסוק ברפואה, שהוענקו לפי הפקודה הזאת, אם נחה דעתו כי המחזיק בהם —

(א) אינו זכאי עוד בישיבת-קבע בפלשתינה (א"י), או

(ב) מת.

(5) עם הוצאת צו על ביטול או התלייה, לפי הסעיף הזה, ימסרו המחזיק ברשיון או בתעודת-ההיתר, שבוטלו או הותלו, או — במקרה מות המחזיק — נציגו החוקי האישי, את רשיונו או את תעודת-ההיתר שלו למנהל.

(6) כל אדם, הרואה את עצמו מקופח בכל צו על ביטול או תלייה לפי הסעיף הזה, רשאי — במשך שלושה חדשים לאחר קבלת הודעה על מתן אותו צו — לערער על אותו צו בפני בית-המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט גבוה, ובכל ערעור כזה יהיה בית-המשפט העליון רשאי ליתן אותן הוראות בעניין שימצאן נאותות, לרבות כל הוראה בדבר יציאות הערעור, והצו של בית-המשפט העליון יהיה סופי ומכריע.

10. אדם המורשה לעסוק ברפואה רשאי לאחוז ולהשתמש באותם סמים ורפואות, הדרושים לטיפול בחולים במקומו הוא ולשימוש בשעת-חירום, אך לא ירקח ולא יספק סמים או רפואות לחוליו לשימוש בבתי-הם, אלא בהתאם לקביעותיה של פקודת הרוקחות, ויהיה כפוף לקביעותיה של כל תחיקה העומדת בתקפה בדבר אחיזה או שימוש בסמים ורעלים.

11.—(1) שום אדם, שאינו אדם המורשה לעסוק ברפואה, לא ישתמש בתואר „מתעסק ברפואה“, „רופא“, „מנתח“, „רקח“ או בתואר אחר כיוצא באלה, בין שהוא מובע במלים ובין באותיות, שמתוכו תהיה משתמעת כשרות רפואית.

(2) שום אדם, המורשה לעסוק ברפואה, לא יטול לעצמו כל תואר או תיאור, המחושבים — במידה מסתברת — להעלות על הדעת כי לו שום מעמד או כשרויות מקצועיים, שאינם המעמד או הכשרויות שיש לו בעצם, והם רשומים בבקשה שהגיש על רשיון או תעודת-היתר לעסוק ברפואה, או — אם רכשם לאחר-מכן — בכל בקשה שלאחר-מכן, שאותם אישר המנהל, ולא ישתמש בכל תואר או תיאור כאלה, ולא יקבעם במקומו ולא ישתמש בהם בזיקה אל מקומו או התעסקותו: בתנאי שלא יהיה אדם, המורשה לעסוק ברפואה, מנוע מלהשתמש בתואר „דוקטור“.

12. שום אדם, שאינו אדם המורשה לעסוק ברפואה, לא יהיה זכאי להיפרע בשום בית-משפט שום דמים או משימה תמורת שום עבודה או שירות שביצע, ואשר — לפי הפקודה הזאת — צריך היה לבצעם אדם המורשה לעסוק ברפואה, או תמורת שום רפואה, שאותה היה עשוי לרשום או לספק.

13.—(1) אדם המורשה לעסוק ברפואה רשאי להעביד — בהשגחתו האישית — אחיות, חובשים וטפלנים בזיקה אל עבודתו המקצועית, אולם לא ירשה לשום אדם, שאינו אדם המורשה לעסוק ברפואה, לשמש שום חולה, לטפל בו או לעשות בו שום ניתוח, בגין שום עניין, המחייב שיקול-דעת או מאומנות מקצועיים.

(2) אדם המורשה לעסוק ברפואה והוא מסייע — בין במתן סמים מקהים או מרדמים ובין בדרך אחרת — לאדם, שאינו אדם המורשה לעסוק ברפואה, לשמש שום אדם אחר, לטפל בו או לעשות בו שום ניתוח, בגין כל עניין המחייב שיקול-דעת ומאומנות מקצועיים, יהינן רואים אותו כאילו אשם (שי"ן פחוחה) בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע כאדם המורשה לעסוק ברפואה, ומותר יהיה לבטל או להתלות — לפי סעיף 9 — את רשיונו או תעודת-ההיתר שלו, הכול לפי העניין.

14.—(1) אדם המורשה לעסוק ברפואה לא יעסוק בכל מסחר ולא יהיה עסוק בכל עסק של פרקמטיה או סחר.

(2) אדם המורשה לעסוק ברפואה לא יפרסם את עצמו במודעות כעוסק ברפואה, בין בעיתונות ובין בכל אמצעים אחרים:

אחיזה ושימוש בסמים וכו' בירי בני-אדם שהורשו לעסוק ברפואה.

פרק ק"י.

שימוש במונחים שמשמעת מהם הכשרה.

היפרעות דמים.

העברת אחיות, חובשים וטפלנים.

בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה, אינם מורשים לסחור או לעסוק בעסק או לפרסם מודעות.

בתנאי כי —

(א) יהיה זכאי לשים מחוץ לחדר-הקבלה שלו הודעה, שטופסה ותוכנה ייקבעו;
 (ב) אם ישנה את כתובתו, יהיה רשאי לשים מחוץ לחדר-הקבלה הקודמים שלו — למשך תקופה שלא תעלה על שלושה חדשים — הודעה, שיש לקבעה בכללים, אשר תציין את כתובתם של חדרי-הקבלה החדשים שלו, וכן יהיה רשאי להודיע בכתב את כתובתו החדשה לבני-אדם שנמלכו בו מבחינה מקצועית.

(3) פרט למה שהותקן בסעיף-קטן (2) של הסעיף הזה לא יעשה אדם המורשה לעסוק ברפואה פרסום להתעסקותו, בין במישרים ובין בעקיפים, לתכלית השגת חולים או קידום טובתו המקצועית שלו; ולא ישתדל בפרסום הודעות המשבחות את מאומנותו, ידיעתו, שירותיו או כשרויותיו המקצועיים, או המעירות תשומת-לב אליהם, או המזוללות באלה של אחרים, ולא יסכים ולא ישלים עם פרסום; ולא יתחבר אל — או יועבד בידי — אלה המשתדלים בפרסומות או בפרסום כאלה; ולא יחזר אחרי חולים, ולא יעביד כל סוכן או מחזר לתכלית השגת חולים; ולא יתחבר אל — או יועבד בידי — אלה המשתדלים בהעבדה כזאת.

(4) שום אדם לא יעשה פרסומת ברבים ולא יפרסם ולא ירשה לפרסם בעיתון, בכתב-סקירה או בכתב-עת, הנתונים לשליטתו, הודעה בדבר זכויותיו, יכולתו או כשרותו של שום אדם, העוסק — או המתאמר להיות יכול או מוכן לעסוק — ברפואה, על-מנת להסב את לב הציבור אל אותו אדם, או להביע לו תודה על הדאגה, המסירות או המאומנות המקצועית שהראה, או על כל חובות מקצועיות שהן, שביצען אותו אדם.

(5) פרסום מאמרים או הרצאות, שטיבם מדעי או מקצועי, בעיתונות מדעית או מקצועית בלבד, לא ייחשב לעבירה לפי הסעיף הזה.

15. שום דבר, הכלול בפסקה הזאת, לא יזכה אדם, המורשה לעסוק ברפואה, לעסוק בריפוי שיניים, אלא במידה שריפוי זה כרוך בהתעסקותו הרפואית.

16. המנהל, או הרופא הממשלתי הקשיש או כל רופא ממשלתי, במחוז, שבו נמצא — או שאלה חושדים בו כי נמצא — מקומו המקצועי של שום אדם המורשה לעסוק ברפואה, רשאים להיכנס אל אותו מקום ולבדקו בכל שעה מסתברת.

17. כל אדם, המורשה לעסוק ברפואה, שבו הוראה כי חתם או נתן מכוח תפקידו המקצועי — במזיד או מתוך רשלנות — כל תעודות-אישור, דין-וחשבון, הודעה או תעודה דומה מטיבה; ואלה בלתי-נכונים, מתעים או בלתי-נאותים, יהיו רואים אותו אשם (ש"ן צרוייה) בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע כאדם המורשה לעסוק ברפואה.

18.— (1) המנהל רשאי לוותר על אותן מקביעותיה של הפקודה הזאת, כאשר יראה לנכון, לטובת —

(א) בני-אדם המועבדים כאחים/אחיות או כמשמשים/ות-טפלנים/יות באותם מרפאות או סוגי מרפאות, שאותם מקיימים מחלפי הבריאות, או מוסד המאושר מטעם המנהל, ככל אשר יהיה המנהל עשוי לקבוע, ואותם הרשה המנהל לאבחן מצבים ולטפל בהם ככל-אשר הורה או התיר המנהל;
 (ב) מתלמדים רפואיים, שבהם אישר כי תלמידים הם;

אנשים המורשים לעסוק ברפואה לא יעסקו בריפוי שיניים. כותב-בדיקה.

בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה שאותם יהיו רואים אשמים בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע.

יוצאים מן-הכסף בתחילת הפקודה.

(ג) כל מתעסק ברפואה מארץ זרה, שבא לפלשתינה (א"י) לתכלית ביצועה של פעולת ניתוח מסויימת או לתכלית מתן עצה רפואית מסויימת.

(2) כל פקידי מחלקת הבריאות, הנדרשים לעסוק ברפואה, כדי למלא את חובותיהם, כל-שעה שהם נמצאים במילוי חובותיהם, כל רופאי חילות הוד רוממותו היושבים בפלשתינה (א"י), כל-שעה שהם מקבלים את משכורתם בשלמותה, וכל המנתחים שבאניות, כל-שעה שהם נמצאים במילוי חובותיהם, יהיו זכאים בזכויות-היתר של בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה.

פרסום בעיתון.

19. שמו וכתובתו של כל אדם ואדם, שלו הוענקו או חודשו — לפי הפקודה הזאת — רשיון או תעודת-היתר לעסוק ברפואה, או שרשינו או תעודת-היתר שלו בוטלו או הותלו לפי הפקודה הזאת, יפורסמו בעיתון.

עבירות וענשים.

20.— (1) כל אדם, שאיננו אדם המורשה לעסוק ברפואה, והוא עוסק — או מתאמר, בין במישרים ובין בעקיפים, להיות עוסק או מוכן לעסוק — ברפואה, אשם (ש"ן צרוייה) בעבירה, והוא צפוי למאסר של שלושה חדשים או לקנס של חמישים פונט או לאותם שני הענשים גם יחד.

(2) כל אדם, שאיננו מחזיק — או שאין רואים אותו כמחזיק — ברשיון לעסוק ברפואה, שהוענק לפי הפקודה הזאת, או שאיננו מחזיק בתעודת-היתר זמנית לעסוק ברפואה, שהוענקה לפי סעיף 5, והוא נוטל לעצמו תואר של „מתעסק ברפואה“, „רופא“, „מנתח“ או „רקח“ או כל תואר דומה אחר, שממנו משתמע כי הוא אוזח בכשרות רפואית, שלמעשה אין הוא מקיימה בידו, או משתמש בתואר כזה, או פועל בדרך אחרת מתוך הפרת קביעותיו של סעיף 11, אשם (ש"ן צרוייה) בעבירה והוא צפוי לקנס של חמישים פונט.

(3) כל אדם המשתדל או מנסה להשתדל במרמה כי יוענקו לו, או לשום אדם אחר, רשיון או תעודת-היתר לעסוק ברפואה לפי הפקודה הזאת, מתוך שהוא מוסר או מראה או גורם לכך שתימסרנה או תוראינה כל עצומה או הכרזה כוזבת או של מרמה, בין בעל-פה ובין בכתב, וכל אדם המסייע בידו או מחזק ידיו בדבר, אשמים בעבירה, וצפויים הם למאסר של שנה אחת או לקנס של מאה פונט או לאותם שני הענשים גם יחד.

(4) כל אדם המורשה לעסוק רפואה, והוא מעביד שום אכות, חובש או טפלן, שלא בהתאם לסעיף 13, אשם בעבירה, וצפוי לקנס של חמישים פונט.

(5) כל אדם, המעכב או מפריע פקיד מורשה מלהיכנס או מלבדוק את מקומו המקצועי של שום אדם המורשה לעסוק ברפואה, או כל מקום החשוד על היותו מקום מקצועי כזה, אשם בעבירה, וצפוי לקנס של עשרים פונטים.

(6) כל אדם המפר — או הדל מלמלא אחר — כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, שעליה לא נקבע שום עונש אחר, אשם בעבירה, וצפוי לקנס של עשרים פונט.

(7) בית-המשפט, המחייב שום אדם בדין על שום עבירה לפי הסעיף הזה, רשאי — נוסף על הטלת כל עונש —

(א) להמליץ על ביטולם או התלייתם של הרשיון או תעודת-ההיתר לעסוק ברפואה, שבהם מחזיק האדם שנתחייב בדינו;

(ב) לצוות על חזרתם חפצים, שהשימוש בהם מהווה את העבירה שעליה נתחייב העבריין בדינו.

דין וחשבון על
חיובו בדין של
אדם המורשה
לעסוק ברפואה.

21. מתוך כפיפות לאותם פיטורים, העשויים להיות מותקנים בהוראות שיתנן וקן-השופטים, תהיה זאת קובתו של רשם בית-המשפט או — אם אין רשם — של שופט השלום של בית-המשפט, שחייב בדיון שום אדם המורשה לעסוק ברפואה על כל עבירה, להודיע מיד למנהל את עובדת אותו החיוב בדיון, ולהעביר לו — (א) העתק של הרצאת-האשמה כתובה או העתק של כתב-האשמה, הכול לפי העניין, שתויקו במשא-ובמתן המשפטי אשר תוצאתו היה אותו חיוב בדיון; וכן

(ב) העתק של פסק-הדין וגזר-הדין שניתנו בגין אותו אדם המורשה לעסוק ברפואה, לאחר שנתחייב בדיון באותו בית-משפט, ואותם העתקים יאשרום כנכונים אותם רשם או שופט שלום, הכול לפי העניין.

22. — (1) המנהל רשאי להתקין — באישורו של הנציב העליון — כללים לצרכים הבאים, כולם או מקצתם: —

(א) הקובעים את הפרוצדורה, שלפיה יש לנהוג, ואת הטפסים שבהם יש להשתמש, בזיקה אל —

(i) בקשה על רשיונות ותעודות-היתר; לפי הפקודה הזאת, והענקתם;

(ii) הודעת-כתובת של בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה;

(iii) שינוי-שם של בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה;

(iv) אבדן רשיונות ותעודות-היתר, מתן אחרים במקומם והדמים המשתלמים על-כך;

(ב) המסדירים את השימוש בשם, שבו ישתמש אדם — המורשה לעסוק ברפואה — בהתעסקות הרפואית ובקשרי-דיעותיו עם מחלקת הבריאות;

(ג) הקובעים את האוניברסיטאות, בתי-הספר והפאקולטאות לרפואה והדיפלומות, שיוכרו לצרכי הפקודה הזאת;

(ד) הקובעים את הסמים והרפואות, שאותם רשאי אדם המורשה לעסוק ברפואה להחזיק במקומו, את כמויותיהם ואת האופן בו יהיו מוחזקים;

(ה) נתנית סמיהקהיה או הרדמה, בהשגחה רפואית, בידי בני-אדם, שאינם בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה;

(ו) טופסה ותוכנה של כל הודעה, שאותה רשאי להציג לראווה אדם המורשה לעסוק ברפואה;

(ז) טופסה ותוכנה של כל תעודת-אישור, שאותה יתן — או יהיה רשאי ליתן — מכוח תפקידו המקצועי כל אדם המורשה לעסוק ברפואה;

(ח) בדרך-כלל להבאתן הטובה יותר לידי נפקות של תכליותיה וקביעותיה של הפקודה הזאת;

בתנאי שהכללים הכלולים בתוספת יעמדו בתקפם עד אשר ישוננו או יופקעו בכלל כללים כאלה.

(ב) (2) שום אדם, המפר שום קביעה מקביעותיהם של שום כללים כאלה, יהיה צפוי — אלא-אם יקבעו אותם כללים דבר אחר — משיתחייב בדיון, לקנס שלא יעלה על עשרים פונט.

23. פקודת הרופאים מופקעת בזה:

בתנאי שכל אדם, המחזיק — בתאריך החילת תקפה של הפקודה הזאת — ברשיון לעסוק ברפואה, שהוענק — או שרואים אותו כאילו הוענק — לפי פקודת הרופאים, יהיו רואים אותו — באותו תאריך ולאחריו — כמחזיק ברשיון לעסוק ברפואה שהוענק לפי הפקודה הזאת, ויהיה כפוף לקביעותיה של הפקודה הזאת.

הפקעה וסייג.
פרק צ'.

תוספת.

(סעיף 22).

1. הכללים האלה ייקראו כללי המתעסקים ברפואה, 1947.

ש.ב.

חלק א' — טופסי בקשה, רשיונות ותעודות-היתר.

2. בקשה על הענקת רשיון או תעודת-היתר לפי הפקודה תיערך בטופס הרשום בזה להלן:

טופס בקשה
על הענקת רשיונות
ותעודות-היתר.

בקשה על רשיון ותעודת-היתר זמנית לעסוק ברפואה.

ש.מ.

(באותיות רבתי)

רופא ממשלתי קשיש, מחלקת הבריאות.

אני פונה בזה בבקשה על רשיון/תעודת-היתר זמנית לעסוק במקצוע הרפואה בפלשתינה (א"י), וכדי לתמוך בבקשתי אני מגיש את הראיות הבאות להכשרתי לפי התעודות הרצופות.

1. מקור

העתק מאומת של דיפלומה מאת

(שם אוניברסיטה)

של

(עיר)

מתאריך

2. רשיון של ארץ זרה

מס'

מתאריך

אישור

הוצא בידי

3. רשומת-לימודים:

מס' תעודה מס' ותאריך	עיר	שם אוניברסיטה	כמסטר או שנה	מס' תעודה מס' ותאריך
.....	.....	.....	.....	1. ב. ....
.....	.....	.....	.....	2. ב. ....
.....	.....	.....	.....	3. ב. ....
.....	.....	.....	.....	4. ב. ....
.....	.....	.....	.....	5. ב. ....
.....	.....	.....	.....	6. ב. ....
.....	.....	.....	.....	7. ב. ....
.....	.....	.....	.....	8. ב. ....
.....	.....	.....	.....	9. ב. ....
.....	.....	.....	.....	10. ב. ....
.....	.....	.....	.....	11. ב. ....
.....	.....	.....	.....	12. ב. ....
.....	.....	.....	.....	4. גיל
.....	.....	.....	.....	5. נתינות
.....	.....	.....	.....	6. דת
.....	.....	.....	.....	מין

- 8. כתובת .....
- 9. רשות להישאר בתמידות בפלשתינה (א"י) שהוענקה לפי סוג מס' .....
- מתאריך .....
- מס' פספורט .....
- 10. תאריך כניסה לפלשתינה (א"י) כאשר נרשם בהסבה בפספורט .....
- .....
- תאריך .....

חתימת מבקש

(*) מחוקינא מה שאינו עשוי לחול.

(**) אם פלשתינאית (א"י) ציינא כלום מלידה או מתור התאזרחות:

3—(1) רשיון, שהוענק לפי הפקודה, יהיה בטופס הרשום בזה להלן:—

מס' רישום 77.

רשיון

לעסוק במקצוע הרפואה.

הבמשך לכוחות, שהוענקו לפי סעיף 5(1)/7(1) * של פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, ניתנת הרשאה ל .....

המחזיק ב .....

מאת האוניברסיטה של .....

לעסוק במקצוע הרפואה בגבולות שיפוטה, ומתוך כפיפות לחוקיה ופקודותיה, של ממשלת פלשתינה (א"י), וכן לתקנות מחלקת הבריאות, העשויים לעמוד בתקפם, או העשויים להיכנס לתקפם, ביחס להתעסקות ברפואה ובמדעים הקרובים לה.

מכוח תוקפו של הנ"ל נרשם שמו של .....

ניתן בחתימת-ידי היום הזה ה .....

לחודש .....

19 .....

נציב עליון, ...

מנהל-ישרות-רפואה, ...

(*) מחוקינא מה שאינו עשוי לחול.

(2) תעודת-היתר זמנית, שהוענקה לפי הפקודה, תהיה בטופס הרשום בזה

להלן:—

מס' רישום תה"ז/ .....

תעודת-היתר זמנית

לעסוק במקצוע הרפואה.

הבמשך לכוחות, שהוענקו לפי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, ניתנת הרשאה ל .....

להתעסק במקצוע הרפואה בגבולות שיפוטה של ממשלת פלשתינה (א"י).

תעודת-היתר האת היא זמנית, והיא תקפה (ת"ו שוואית, קו"ף צרוייה)

חדשים למן תאריך היחתמה בלבד, ולאחר-מכן לא .....

לזוכה עוד את המחזיק לעסוק.

טופס רשיונות ותעודות-היתר.

המחזיק בתעודת־ההיתר הזמנית הזאת כפוף לפקודות, לחוקים ולכללים של ממשלת פלשתינה (א"י) ושל מחלקת הבריאות, העשויים לעמוד בתקפם, או עשויים להיכנס לתקפם, ביחס להתעסקות ברפואה.

ניתן בחתימת־ידי היות הזה ה... לחודש... 19...

חנהל שירותי רפואה.

חלק ב' — הודעת כתובת.

4.—(1) כל אדם המורשה לעסוק ברפואה יודיע את כתובתו למנהל אחת לכל שנה ושנה:

הודעת כתובת ושינוי כתובת.

בתנאי שאדם המורשה לעסוק ברפואה יהו רואים אותו, בשנה הבאה סמוך לאחר הענקת הרשיון או תעודת־ההיתר שלו, כאילו מילא אחרי קביעותיו של כל־משנה זה.

(2) כל אדם המורשה לעסוק ברפואה ומשנה את כתובתו, יודיע על אותו שינוי־כתובת — לא יאוחר מארבעה־עשר יום למן תאריכו של אותו שינוי — למנהל ולרופא הממשלתי הקשיש שבמחוז שבו הוא יושב.

5.—(1) ההודעה שעליה מרומז בכלל (1)4 תיערך בטופס הרשום בזה להלן:—

טופס־הודעה.

מספר הרשיון/תעודת־ההיתר * .....

שם (שם המשפחה בראש) .....

כתובת (מקום־מושב) .....

כתובת עסק .....

תאריך .....

(חתימת אדם המורשה לעסוק ברפואה)

* מחוקקא מה שאינו עשוי לחול.

(2) ההודעה שעליה מרומז בכלל (2)4 תיערך בטופס הרשום בזה להלן:—

מנהל שירותי הרפואה/רופא ממשלתי קשיש *

אדוני,

הנושא:— שינוי כתובת.

הנני מודיעך בזה על שינוי־הכתובת הבא:

כתובת נוכחית .....

כתובת קודמת .....

תאריך .....

חתימת אדם המורשה לעסוק ברפואה .....

מספר רשיון/תעודת־היתר * .....

כתובת .....

* מחוקקא מה שאינו עשוי לחול.

חלק ג' — שימוש בשם ושינויו.

6. מתוך כפיפות לקביעותיו של החלק הזה, ישתמש כל אדם המורשה לעסוק ברפואה, בהתעסקותו ברפואה ובחליפת מכתביו עם מחלקת הבריאות, אך ורק בשם הרשום ברשימו או בתעודת־ההיתר שלו.

שם שיש להשתמש בו.

7. כל אדם המורשה לעסוק ברפואה ומשנה את שמו, אם עקב נישואים, ואלו באם בגלל שום סיבה אחרת, יודיע על אותו שינוי — לא יאוחר משישים יום לאחר התאריך שבו חל אותו שינוי — לרופא הממשלתי הקשיש במחוז שבו הוא יושב.

8. ההודעה שעליה מרומז בכלל 7 תיערך בטופס הרשום בזה להלן, ותצורפנה אליה ראיות תעודתיות לשינוי השם: —
 רופא ממשלתי קשיש.
 אדוני,

הנושא: — שינוי שם.

הנני מודיעך בזה על שינוי השם הבא, ומגיש בזה — לשם תיקון — את רשיוני/תעודת-ההיתר שלי * לעסוק ברפואה, בצירוף התעודות הנזכרות להלן כראייה לאותו שינוי: —

שם נוכחי .....
 (אותיות רבתי)

שם קודם .....
 (אותיות רבתי)

רשימת תעודות מצורפות

(חתימת אדם המורשה לעסוק ברפואה)

מספר רשיון/תעודת-היתר * כתובת

* מחוקקא מה שאינו עשוי לחול.

9. אם הניחה הראייה שהוגשה את דעתו של המנהל, ירשה לשנות את שמו של אותו אדם, כנוצר לעיל, ברשיונו או בתעודת-ההיתר שלו, הכול לפי העניין, ובפנקס הנאות של בני-אדם המורשים לעסוק ברפואה.

חלק ד' — אבדן רשיון או תעודת-היתר.

10.—(1) כל אדם המורשה לעסוק ברפואה, שלו אבד רשיונו או תעודת-ההיתר שלו, יודיע מיד בכתב על אותו אבדן לרופא הממשלתי הקשיש במחוז שבו יושב אותו אדם, ויגיש עם אותה הודעה הרצאת-דברים המכילה הסברה מלאה על מסיבות האבדן.

(2) הרופא הממשלתי הקשיש יעביר למנהל את הרצאת-הדברים הזאת במשך עשרה ימים מיום קבלו אותה.

11. אם נחה דעת המנהל מן הסברת מסיבותיו של אבדן הרשיון או תעודת-ההיתר, שהוגשה בהתאם לכלל 10, יגרום כי תפורסם בעיתון הודעה בטופס הרשום להלן: —

הודעה.

מודיעים בזה שהרשיון לעסוק ברפואה/תעודת-ההיתר הזמנית לעסוק ברפואה בפלשתנה (א"י), מספר ..... מתאריך ה..... לחודש.....

פרסום הודעת אבדן בעיתון.

הודעת אבדן.

רישום שינויים.

הודעת שינויים.

טופס הודעה.

שאותו/אותה העניק מנהל שירותי הרפואה/הנציב העליון. ל..... מ.....
הודיע עליו/עליה המחזיק בו/בה כי אבד/אבדה ממנו.

אם יגיע/תגיע* אותו רשיון/אותה תעודת-היתר* לרשיתו של שום אדם, שאינו האדם שלו ניתן/ניתנה* כאמור לעיל, יש להחזירו/להחזירה* מיד למנהל שירותי הרפואה, מחלקת הבריאות, ירושלים.

אם במשך שלושה חדשים למן תאריך פרסומה של ההודעה הזאת בעיתון, לא ימצא האדם שלו ניתן/ניתנה* כאמור לעיל אותו רשיון/אותה תעודת-היתר*, או אם לא יחזור/תוחזר* לידי מנהל שירותי הרפואה, יהיו רואים אותו/אותה* כמבוטל/מבוטלת*.

תאריך .....

(מנהל שירותי הרפואה).

* מחוקק מה שאינו עשוי לחול.

פרסום הודעת-אבדו בעיתונות.

12.—(1) לאחר פרסום ההודעה בעיתון, בהתאם לכלל 11, יורה הרופא הממשלתי הקשיש, שעליו מרומז בכלל 10, את מאבד הרשיון או תעודת-ההיתר, הכול לפי העניין, לגרום כי אותה הודעה תפורסם במשך שלושה ימים רצופים בעיתון אנגלי, בעיתון ערבי ובעיתון עברי היוצאים לאור בפלשתינה (א"י) ונפוצים בה.

(2) מאבד אותם רשיון או תעודת-היתר, הכול לפי העניין, יגרום לכך כי הפרסום ייעשה, בהתאם לכלל-משנה (1), על חשבוננו הוא, ולאחר-מכן יעביר למנהל טופס של כל אחד ואחד מן העיתונים שבהם נתפרסמה ההודעה.

(3) המנהל רשאי — אם יש לו טעמים מסתברים להאמין כי הרשיון או תעודת-ההיתר נשמדו — לפטור את מאבדם מלמלא אחר קביעותיו של הכלל הזה, כולן או מקצתן.

13. כתום שלושה חדשים מתאריך פרסום ההודעה, שעליה מרומז בכלל 11, בעיתון, יהיו רואים את הרשיון או את תעודת-ההיתר — הכול לפי העניין — כמבוטלים, אם לא נמצאו בינתיים, והמנהל יפרסם הודעה על-כך בעיתון.

ביטול רשיון או תעודת-היתר שאבדו.

14. לאחר פרסום הודעה כי רואים רשיון או תעודת-היתר כמבוטלים לפי כלל 13, רשאי מאבדם של אותם רשיון או תעודת-היתר, אם מילא אחר קביעותיו של כלל 12 או אם ניתנו לו פיטורים מלמלא אחריהן, לפנות אל המנהל בבקשה על רשיון חדש או תעודת-היתר חדשה, הכול לפי העניין, והמנהל יוציא לו אז —

הוצאת רשיון או תעודת-היתר חדשים.

(א) רשיון חדש לאחר תשלום דמים כדי שני פונטים;

(ב) תעודת-היתר חדשה, שאיננה תעודת-היתר זמנית, לאחר תשלום דמים כדי פונט אחד;

(ג) תעודת-היתר זמנית חדשה לאחר תשלום דמים כדי חמש-מאות מיל.

חלק ה' — הודעות על חדריי-קבלה.

15. ההודעה, שאדם המורשה לעסוק ברפואה רשאי לשימה — לפי תנאי (א) של סעיף 14(2) — מחוץ לחדר-הקבלה שלו, לא תהיינה מידותיו גדולות מכדי 45 סנטימטרים × 35 סנטימטרים, ולא תכיל פרטים כל-שהם, להבדיל מן —

פרטי הודעה ומידותיה.

(א) שם האדם המורשה לעסוק ברפואה, שלפניו יבוא — במקרה שאותו אדם אוחז בתואר דוקטור — התואר „דוקטור“, או כל קיצור של תואר זה, ולאחרי

— במקרה שאותו אדם מחזיק בדרגות אקדמאיות או בדיפלומות כל־שהן —
 אותיות המציינות אותן דרגות אקדמאיות או דיפלומות; וכן
 (ב) התואר „רופא” או „מנתח” או — במקרה שהאדם המורשה לעסוק ברפואה
 מצמצם את עצמו בגדר מחלקה יחידה של התעסקות רפואית — מלים
 המתארות אותה מחלקה; וכן
 (ג) שעות הקבלה.

איסור שימוש
 בראשי־תבות
 או קיצורים
 מתעים.

16. המנהל רשאי לאסור — בצו בחתימת־ידו — את השימוש, על־גבי הודעה
 שאותה הציג לראווה אדם המורשה לעסוק ברפואה, בשום ראשי־תבות או קיצורים
 או דברים אחרים, שלדעתו אינם משמשים תיאור נאות של כשרויותו
 המקצועיות של אותו אדם, או שלדעתו עלולים הם להקנות לציבור רושם בלתי־נכון
 על אותן כשרויות, ולאחר־מכן לא ישתמש שום אדם באותם ראשי־תבות, קיצורים
 או דברים אחרים.

הודעת שינוי
 כתובת.

17. ההודעה שאותה רשאי לשים — לפי תנאי (ב) של סעיף 14(2) — אדם
 המורשה לעסוק ברפואה מחוץ לחדרי־הקבלה הקודמים שלו, אם הוא משנה את
 כתובתו, תתאים לקביעותיו של כלל 15, אלא שמותר לכלול בה — נוסף על הפרטים
 הנקובים בכלל האמור — את הפרטים הבאים: —
 „עבר ל.....”
 (כתובת המקום החדש).

חלק ו' — תעודת־היעדרות מבית־משפט.

תעודת־אישור של
 רופא לשימוש
 בבית־משפט.

18. תעודת־אישור של רופא, שאותה נותן אדם המורשה לעסוק ברפואה לכל אדם
 כדי להביאה בפני בית־משפט, והיא מעידה שהאדם, אשר אליו מתייחסת תעודת־
 האישור, אינו ראוי — עקב מחלה — לעמוד למשפט, או להתייצב בבית־המשפט,
 אם כצד ואם כעורך־דין, או להיות נוכח בבית־משפט כעד, תציין —
 (א) כי האדם המורשה לעסוק ברפואה בדק — הוא עצמו — אותו אדם, ודעתו
 נחה לגמרי כי אותו אדם הוא בעצם בלתי־מוכשר לעמוד למשפטו או
 להתייצב בבית־משפט, וכן
 (ב) את טיב המחלה, וכן

(ג) את התאריך, שבו יהיה אותו אדם — לדעת האדם המורשה לעסוק
 ברפואה — ראוי לעמוד למשפטו או להתייצב בבית־משפט,
 תהיה ערוכה בטופס הבא או בצורה קרובה ככל האפשר לאותו טופס: —

**תעודת־אישור של רופא על הינטל־יכולת להתייצב
 בבית־משפט עקב מחלה.**

אני, ... אדם המורשה לעסוק ברפואה, מ.....
 פלשתינה (א"י), מאשר בזה כי היום הזה ..... לחדש.....
 בדקתי — אני עצמי — את ..... מ.....
 ומצאתי חולה ב.....
 דעתי נחה לגמרי כי ..... האמור, במצבו הנוכחי, הוא בעצם אינו
 ראוי לעמוד למשפטו

כצד*

או

או להתייצב בבית־משפט

כעורך־דין

או להיות נוכח בבית־משפט כעד

ביום ..... לחודש .....

סבורני כי ..... האמור יהיה כנראה ראוי לעמוד למשפט*

כצד

או

או להתייצב בבית־משפט

כעורך־דין

או להיות נוכח בבית־המשפט כעד

לאחר תקופה של ..... ימים למן תאריכה של התעודה הזאת.

חתום

(מחוקק ברשיון/בתעודת־היתר זמנית * מספר .....

תאריך .....

* מחוקקא מה שאינו עשוי לחול.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת רוקחים (תיקון),

מס' 59 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הרוקחים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הרוקחים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת שם קצר. פרק ק"י.
כאחת עם פקודת הרוקחים, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 34 של הפקודה העיקרית יתוקן — תיקון סעיף 34 ש5 הפקודה העיקרית.

(א) במחיקת המלים „ורפואות פטנט או רפואות פרטיות — שמכירתן לא נאסרה ע"י המנהל“, המצויות בסעיף־קטן (1) שבו;

(ב) מתוך שיוכנס בו, מיד לאחר סעיף־קטן (1) שבו, הסעיף־הקטן הבא, כסעיף־קטן (א1):—

„(א1) הנציב העליון רשאי לתקן — בצו — את התוספת השלישית על הפקודה הזאת, מתוך שיוסיף עליה, או ימחוק ממנה, כל סם, רפואה או תכשיר־רוקחות בלתי־ארסיים, או בכל אופן אחר שהוא.“

3. סעיף 45 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:— הפקעתו ש5 סעיף 45 מן הפקודה העיקרית והחלפתו באחר.

45.—(1) מקום שנתלבן לנציב העליון — לאחר קובלנת המנהל או כל אדם הרואה את עצמו מקופח — כי רוקח או רוקח ש5 רשיונות. „ביטולם והחלייתם של רשיונות.“

עוזר —

(א) היה אשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע כרוקח, או רוקח עוזר, הכול לפי העניין, או

(ב) השיג את רשיונו באמצעות הצגת עובדות בלתי־נכונה, או

(ג) גילה את אי־יכולתו או רשלנותו הגסה במילוי חובותיו כרוקח או רוקח עוזר, הכול לפי העניין, או